

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-465

27.4.2026

Fremtind Forsikring AS

Motorvogn

Tyveri av anleggsmaskiner og utstyr – fal. § 8-1 fjerde ledd.

Sikrede krevde dekning etter tyveri av en minigraver, en kompressor og en hjullaster som var forsikret som uregistrerte maskiner hos foretaket fra 25.11.23. Tyveriet ble meldt 3.1.24, og foretaket iverksatte omfattende utredning, herunder innhenting av fakturaer, finansieringsdokumenter, bekreftelser på utkjøp og opplysninger om hvor maskinene hadde stått parkert og skulle brukes. Foretaket ba også om dokumentasjon for eierskap, betaling og regnskapsføring. Etter ytterligere undersøkelser, herunder kontakt med representant for parkeringsplassen, avslo foretaket kravet 4.6.24 under henvisning til at sikrede hadde gitt bevisst uriktige eller ufullstendige opplysninger i skadeoppgjøret, og sa samtidig opp forsikringene. Avslaget ble opprettholdt etter klage, til tross for at sikrede senere opplyste om politifunn av gjenstander knyttet til samme tyverihendelse. Sikrede anførte at tyveriet var reelt, korrekt anmeldt og dokumentert, at foretaket bygget på feil faktum og ikke hadde innhentet tilgjengelig informasjon fra politiet, og at saken var mangelfullt utredet slik at dekning måtte innvilges. Foretaket anførte prinsipalt at saken burde avvises som uegnet for skriftlig behandling på grunn av omfattende og komplekse bevissspørsmål, og subsidiært at tyveriet, maskinenes lokasjon, sikredes eierskap og rettmessige interesse ikke var sannsynliggjort, samt at det var gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger i strid med forsikringsavtaleloven § 8-1 fjerde ledd, slik at ethvert krav uansett var bortfalt. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning etter tyveri.

Sikrede tegnet forsikringer hos foretaket 25.11.23 for blant annet en minigraver av merket Takeuchi, en påhengsvogn/kompressor av merket Atlas Copco og en hjullaster av merket Kramer. Forsikringene gjaldt tre uregistrerte maskiner og tilhørende utstyr.

Den 3.1.24 tok sikrede kontakt med foretaket og opplyste at det var oppdaget tyveri av flere gjenstander. Skademelding ble mottatt av foretaket 4.1.24. I skademeldingen ble det opplyst at det gjaldt tyveri av kjøretøy, kompressor, dieseltank og skuffer, og at krav under forsikringen gjaldt minigraver, hjullaster og kompressor.

Foretaket besluttet å iverksette utredning av saken. Foretakets utreder gjennomførte flere samtaler med sikrede i januar og februar 2024. Det ble opplyst at de aktuelle maskinene hadde stått parkert på en parkeringsplass, og at de skulle flyttes til et planlagt prosjekt. Sikrede opplyste at maskinene var blitt brukt på ulike prosjekter i ulike deler av landet, og at de jevnlig ble flyttet mellom lokasjoner.

Den 22.1.24 oversendte sikrede faktura for salg av Atlas Copco-kompressoren, datert 31.10.23 og utstedt av N AS til B AS. Samme dag ble det oversendt faktura for salg av Kramer-hjullasteren,

datert 17.1.20 og utstedt av S AS til S Finans AS. Sikrede opplyste at faktura for minigraveren ennå ikke var fremskaffet.

Den 29.1.24 oversendte sikrede faktura for minigraveren, datert 21.6.18 og utstedt av T AS. Foretaket opplyste i samtale 7.2.24 at det ikke var mottatt dokumentasjon som viste at maskinene var betalt av sikrede, og ba om ytterligere dokumentasjon for eierskap og betaling.

Den 7.2.24 oversendte sikrede bilde av parkeringsplassen, med markering av området der maskinene hadde stått parkert. Den 8.2.24 oversendte sikrede brev fra S Finans om utkjøp av hjullasteren, samt kopi av en låneavtale mellom N AS og B AS.

I samtale 16.2.24 ble det gjennomgått ytterligere transaksjoner og fakturaer knyttet til utkjøp av utstyr og maskiner. Sikrede oversendte også en avtale mellom S AS og B AS om overdragelse av eiendomsrett ved innfrielse av finansierte objekter.

Den 28.2.24 oversendte sikrede bekreftelse fra S Finans AS om at minigraveren og tilhørende skuffer var kjøpt ut.

Foretaket tok deretter kontakt med representant for parkeringsplassen, som opplyste at vedkommende ikke hadde full oversikt over hvilke maskiner som hadde stått på parkeringsplassen, men hadde en vag erindring om å ha sett en kompressor.

Den 8.4.24 ba foretaket om at sikrede fremla dokumentasjon fra revisor eller regnskapsfører som viste at maskinene var ervervet og regnskapsført i B AS, samt nærmere dokumentasjon for hvilke prosjekter maskinene skulle benyttes i. Sikrede oversendte deretter balanse for selskapet og ytterligere korrespondanse om planlagte prosjekter.

Den 30.4.24 oversendte sikrede e-postkorrespondanse med advokat, hvor advokaten bekreftet opplysninger om planlagte prosjekter og bruk av maskiner.

Foretaket avsto kravet 4.6.24 med begrunnelse om at sikrede hadde gitt bevisst uriktige eller ufullstendige opplysninger i forbindelse med skadeoppgjøret. I tillegg ble sikredes forsikringer sagt opp.

Sikrede oversendte deretter klage til foretaket, med ytterligere vedlegg. Den 23.7.24 opplyste sikrede i e-post til foretaket at politiet hadde gjort funn av enkelte gjenstander fra to tyverier, herunder gjenstander som var knyttet til samme hendelse som de maskinene som sikrede hadde meldt stjålet. Foretakets utreder forsøkte å innhente ytterligere opplysninger fra politiet, uten at det kom frem nye dokumenter av betydning for saken.

Foretaket opprettholdt sitt avslag i brev datert 16.9.24.

Saken ble deretter brakt inn for Finansklagenemnda 23.9.25.

Sikrede har anført at tyveriet ble korrekt anmeldt og meldt til foretaket, og at avslaget bygger på uriktige forutsetninger. Etter klagen ble det gjort politifunn av gjenstander knyttet til samme tyverihendelse, noe sikrede mener underbygger at foretakets mistanke og forklaringsgrunnlag er feil. Foretaket kritiseres for ikke å ha innhentet lett tilgjengelig dokumentasjon fra politiet og for å ha oversett fremlagt materiale som etter sikredes syn tilbakeviser påstandene om urettmessige forhold. På denne bakgrunn anføres det at saken er mangelfullt utredet, og at avslaget må omgjøres med innvilgelse av dekning i tråd med forsikringsavtalen.

Forsikringsforetaket har prinsipielt anført at saken bør avvises fordi den reiser omfattende og komplekse bevissspørsmål som ikke egner seg for skriftlig behandling, herunder flere skader, et betydelig dokumentomfang og behov for muntlig bevisførsel. Subsidiært anfører foretaket at tyveriet ikke er sannsynliggjort, blant annet fordi det ikke er dokumentert at maskinene befant seg

på den oppgitte lokasjonen eller ble transportert dit, og fordi forklaringene om bruk og prosjekter ikke er tilstrekkelig underbygget. Videre anfører foretaket at det ikke er sannsynliggjort en reell og lovlig overføring av eierskap til sikrede, og at opplysningene i skadeoppgjøret er bevisst uriktige eller ufullstendige, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd, med den følge at ethvert erstatningskrav må bortfalle. Avslaget opprettholdes også på grunnlag av manglende forsikringsdekning og manglende sannsynliggjøring av sikredes rettmessige interesse i gjenstandene.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket kan avslå ansvar pga. uredelig brudd på redegjøringsplikten ved skadeoppgjøret, jf. fal. § 8-1 fjerde ledd.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Påstanden om bevisst uriktige eller ufullstendige opplysninger knytter seg til sentrale og omstridte forhold, herunder om det forelå en reell og lovlig overføring av eierskap mellom selskapene, samt hva som er gitt av forklaringer om transport, bruk og tilknytning til påståtte prosjekter.

Vurderingen beror i stor grad på forklaringer fra sikrede og tredjepersoner, samt en vurdering av et omfattende og sammensatt dokumentmateriale fra flere kilder. Disse forholdene er avgjørende for om vilkårene i forsikringsavtaleloven § 8-1 fjerde ledd er oppfylt. Etter nemndas vurdering tilsier sakens karakter at den behandles i en muntlig forhandling, hvor parter og vitner kan avhøres og konfronteres med tidligere forklaringer og fremlagt dokumentasjon. Dette vil gi bedre grunnlag for å klarlegge faktum og vurdere troverdighet og sammenheng i opplysningene enn det som lar seg gjøre ved ren skriftlig behandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Heike Kristine Bentsen (næringsrepresentant).